“On hi ha humilitat hi ha saviesa”

Quia respexit humilitatem ancillae suae —perquè veié la baixesa de la seva esclava... —Cada dia em persuadeixo més que la humilitat autèntica és la base sobrenatural de totes les virtuts! Enraona amb Nostra Senyora, perquè Ella ens entreni a caminar per aquesta via. (Solc, 289)

27 d'abril

Si acudim a la Sagrada Escriptura, veurem com la humilitat és un

requisit indispensable per a disposar-se a sentir Déu. *On hi ha humilitat hi ha saviesa*, explica el llibre dels Proverbis. Humilitat és mirar-nos com som, sense pal·liatius, amb la veritat. I en comprendre que amb prou feines valem res, ens obrim a la grandesa de Déu: aquesta és la nostra grandesa.

Que bé que ho entenia Nostra Senyora, la santa Mare de Jesús, la criatura més excelsa de totes les que han existit i existiran damunt la terra! Maria glorifica el poder del Senyor, que *derrocà del soli els poderosos i exalçà els humils*. I canta que en Ella s'ha esdevingut un altre cop aquesta providència divina*: puix que ha posat els ulls en la petitesa de la seva serventa, heus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions.*

Maria es mostra santament transformada, en el seu cor puríssim,

davant la humilitat de Déu: *l'Esperit Sant vindrà sobre teu, i la virtut de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra. Per això el sant que naixerà de tu serà anomenat Fill de Déu*. La humilitat de la Verge és conseqüència d'aquest abisme insondable de gràcia, que s'opera amb l'Encarnació de la Segona Persona de la Trinitat Beatíssima en les entranyes de la seva Mare sempre Immaculada. (Amics de Déu, 96)

pdf | document generat automàticament des de https://dev.opusdei.org/ca/dailytext/on-hi-ha-humilitat-hi-ha-saviesa/ (08/08/2025)